Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 135 (635) ♦ Вівторок, 20 липня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

ІЗ БРУДНОЇ ВОДИ ЩЕ НІХТО ЧИСТИМ НЕ ВИЙШОВ

У СЕВАСТОПОЛІ — ДВОВЛАДДЯ?

Як ми вже повідомляли, 16 липня ввечері в Севастополі, на площі Нахімова, відбулося так зване народне віче севастопольців і моряків-чорноморців. Севастопольський комітет «Фронта национального спасения» вважає, що саме з Севастополя має розпочатися об'єднавчий процес з відродження СРСР.

(Закінчення на 2-й стор.)

Абзац з листа

Тепер тільки й чути: Україна грабує Крим, загрожує українізацією, перешкоджає спілкуванню кримчан з Росією. І чим більше Україна йде назустріч кримській автономії, тим лютішими стають нападки в пресі, радіо, телебаченні на адресу Києва. А кількість нових вимог зростає, як у відомій казці про рибака і рибку...

Борис ПИЛИПЕНКО,
Ялта.

Нікчемні і сфальсифіковані російськими парламентаріями історичні аргументи щодо Севастополя. Їх спростовує англійський історик флоту Ф. Джейн, який ще в 1899 році писав про русів-українців та Київську Русь — Україну: **«Існує поширена хибна думка, що російський флот, заснований порівняно недавно Петром Великим, є першим у східних слов'ян. Одначе насправді був флот давніший навіть ніж британський. За сто років перед тим, як Альфред побудував перші англійські кораблі, руси вже билися у запеклих морських битвах, і тисячу років тому кращими моряками свого часу були саме руси».**

Виклад заяви Українського козацтва читайте в наступному номері газети.

Цитата дня

«З кожним днем збільшується кількість ознак явної агресивності російської політики. Це особливо помітно стосовно держав колишньої радянської імперії: Естонії, України, Молдови... До того ж почався розпад і самої Росії. Стає все очевиднішим, що Москва має намір використати військову силу у подібного роду ситуаціях і її прагнення протистояти розпаду може спричинити воєнні конфлікти».

Роджер РОБІНСОН, колишній директор з міжнародних економічних справ у Раді національної безпеки США.

Мітинг на майдані Незалежності

«Україна в небезпеці!», «Севастополь — українське місто!». Під такими гаслами 16 липня у Києві відбувся багатотисячний мітинг, присвячений третій річниці з дня прийняття Декларації про державний суверенітет України.

Учасники мітингу різко засудили російський парламент, який прийняв протиправну постанову щодо статусу Севастополя. Промовці розцінили її як реакційну та агресивну. Це не що інше, говорили вони, як зазіхання на українські землі. На мітингу було прийнято резолюцію, у якій, зокрема, є звернення до урядів зарубіжних країн і світової громадськості дати належну оцінку політиці реакційних сил Росії.

Учасники мітингу вимагали від Президента проявити рішучість при вирішенні кримської проблеми, а також розглянути питання про негайний вихід України з СНД.

Мітинг вийшов далеко за рамки теми. Йшлося про стрімке зростання цін, розгул злочинності і корупції, розкрадання національного багатства, безупинне зубожіння людей.

Організаторами мітингу виступили більше двадцяти політичних партій та організацій.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та Михайла САЧКА.

Продиктовано в номер

Для Італії неприйнятна

Сумнозвісна постанова Верховної Ради Російської Федерації щодо Севастополя залишається в полі зору світового співтовариства. Так, Надзвичайний і Повноважний Посол Італійської Республіки в Україні Вітторіо Сурдо зробив з цього приводу спеціальну заяву на прес-конференції для українських журналістів. У ній, зокрема, йшлося, що, на думку італійського уряду, відносини між державами мають регулюватися на основі принципів НБСЄ. Серед них найважливіший — непорушність існуючих державних кордонів. На такі зміни має бути окрема домовленість сторін. У цьому контексті стає зрозумілим, що постанова парламенту Росії для Італії неприйнятна, наголосив посол.

На завершення — про продовження

Широке коло питань україно-американських відносин обговорювалося у перебігу зустрічі в держдепартаменті США між Надзвичайним і Повноважним Послом України в Сполучених Штатах О. Білорусом і послом з особливих доручень С. Телботтом. Український дипломат звернув увагу співрозмовника на постанову російського парламенту стосовно Севастополя. О. Білорус висловив задоволення швидкою реакцією посольства Сполучених Штатів в Києві на цей безвідповідальний крок Верховної Ради Росії. На завершення зустрічі сторони висловилися за продовження контактів і надалі.

Під час бесіди О. Білоруса з координатором програм допомоги США новим незалежним державам послом Т. Саймонсом ішлося про перспективи двостороннього економічного співробітництва, про хід ринкових реформ в Україні. Американський представник заявив, що з приходом у Білий дім нової адміністрації, США виявляють більшу зацікавленість у розширенні відносин між обома державами у різних галузях, зокрема економічній.

Етика — справа серйозна

Зміщено з посади директора Федерального бюро розслідувань США У. Сешенса. Таке рішення прийняв американський Президент Б. Клінтон.

За що ж потрапив у немилість керівник однієї з найпотужніших секретних служб Сполучених Штатів? Як повідомило Міністерство юстиції цієї країни, проти У. Сешенса висунуто звинувачення у численних порушеннях «етичних норм». Правда, яких саме, не уточнюється. За повідомленнями американської преси, найвірогіднішим претендентом на посаду нового директора ФБР є Л. Фріх, окружний суддя Нью-Йорка.

Скликати засідання з українською тематикою

Лист міністра закордонних справ України А. Зленка до Ради Безпеки ООН вручив голові РБ Д. Хеннейу (Великобританія) постійний представник нашої держави при Об'єднаних Націях В. Батюк. У ньому міститься прохання негайно скликати засідання Ради Безпеки для розгляду ситуації, яка виникла внаслідок прийняття Верховною Радою Російської Федерації постанови щодо українського міста Севастополь. У листі її кваліфіковано як грубе нехтування загальновизнаних принципів і норм міжнародного права, зокрема пункту 4 статті 2 Статуту ООН.

Реалізація зазначеного рішення Верховної Ради Росії органами цієї держави призвела б до адекватних дій з боку України з метою захисту свого суверенітету і територіальної цілісності. Розвиток ситуації, що склалася у зв'язку з цим, може стати загрозою для міжнародного миру та безпеки, йдеться далі в листі. Водночас Україна, яка проголосила своє бажання жити в мирі, злагоді, взаємоповазі з усіма державами світу, насамперед із своїми сусідами, наголошується у документі, рішуче відкидає будь-які претензії до себе і закликає РБ ООН використати увесь свій авторитет з метою скасування протиправного рішення російського парламенту.

P.S. Коли верстався номер, стало відомо, що делегація України на чолі із заступником міністра закордонних справ України Б.Тарасюком прибула до Нью-Йорка. Вона проведе переговори з членами Ради Безпеки у зв'язку із зверненням України про проведення засідання РБ щодо протиправного рішення парламенту Росії.

У Севастополі — двовладдя?

(Початок на 1-й стор.).

Усьому заходові був притаманний антиукраїнський характер. Голова севастопольського комітету «Фронта национального спасения», народний депутат Республіки Крим і севастопольської міськради Олександр Круглов закликав моряків ЧФ до 28 липня, Дня Військово-Морського Флоту Росії, підняти на всіх кораблях ЧФ андріївські прапори. Він сказав, що на всіх підприємствах і в організаціях міста «створюються бойові дружини, готові дати відсіч українським націонал-сепаратистам».

На цьому вічі було присутніх, за оцінками міліції, від шести до восьми тисяч чоловік.

Віче прийняло звернення «к своим, вновь обретенным российским Верховному Совету, правительству и Президенту». У ньому висловлені прохання і вимоги: негайно призначити в м. Севастополь прокурора, начальників служб безпеки і внутрішніх справ для суворого дотримання на його території Конституції і російських законів; негайно визнати незаконною і припинити діяльність депутатів ВР України від Севастополя; найближчим часом провести вибори до ВР РФ депутатів від Севастополя і ЧФ. Висунута також вимога вивести за межі Севастополя українські військові підрозділи і знову призначити командуючим ЧФ адмірала Ігоря Касатонова.

На вічі була обрана російська народна рада м. Севастополя. Її очолив Круглов. До складу ради ввійшли представники «Фронта национального спасения», Партії економічного відродження Криму, Спілки трудящих Севастополя, товариства «Единство» та інших партій та рухів проросійського спрямування.

Насторожують висловлювання Круглова у вечірній програмі севастопольського телебачення 16 липня, що «в десять раз могучая Россия употребит всю свою мощь». У тій же передачі заступник Круглова по «Фронту...» і так званій «російській раді» Володимир Супруненко, відповідаючи на запитання кореспондента, чи не шкода йому можливого проливання крові, людських життів, відповів: «Ні. За державність люди йшли на смерть. Не ковбаса все-таки головне, а ідея, державність, яку ми втратили».

На сьогодні ситуація в місті поки що спокійна. Міська Рада і держадміністрація чітко контролюють її. За планом несуть свою службу ЧФ і ВМС України. Як повідомили мені в прес-центрі ЧФ, організатори віча звернулися до командування з проханням виділити сотню моряків для нагляду за порядком на ніким не санкціонованому заході. Адмірал Едуард Балтін відповів відмовленням, заявив, що «ЧФ у політичні ігри не втручається» і він, як командуючий, підкоряється лише президентам Росії та України. В прес-центрі також сказали, що моряки-чорноморці не братимуть участі у мітингу, призначеному на 24 липня, хоча й підтвердили мою інформацію, що на вічі було 30 офіцерів штабу ЧФ, підкресливши, що то їхня особиста справа. Крім того, було багато офіцерів ЧФ запасу і у відставці.

А минулої суботи і неділі, дні увільнень у місто військовослужбовців Севастополя, до солдатів та матросів українських армії і флоту на площі Ушакова, де, як правило, зосереджуються військовослужбовці строкової служби, підходили люди середнього й похилого віку, агітували їх покидати українські Збройні Сили, причому всі вони використовували одні і ті ж фрази: «Мы предупреждаем вас, ребята, что здесь будет не Приднестровье и Карабах, здесь будет вторая Абхазия». За чиєю вказівкою діяли ці люди, здогадатися неважко.

19 липня у другій половині дня відбулася прес-конференція представника Президента України в Севастополі Івана Єрмакова, на якій він оголосив віче і створену на ньому російську народну раду незаконними.

Олександр ПІЛАТ,
власний кореспондент
«Голосу України».

КОЛИ ЗЕМЛЯ СТАНЕ ТОВАРОМ

Прем'єр-міністр України Леонід Кучма, віце-прем'єр з питань агропромислового комплексу Володимир Дем'янов і міністр Мінсільгосппроду Юрій Карасик провели прес-конференцію для українських і зарубіжних журналістів. Йшлося на ній про проблеми в сільському господарстві, про те, що робить уряд, аби його аграрна політика скоріше і ефективніше втілювалася в життя.

Журналісти, які уважно стежили за поїздкою Прем'єр-міністра по Україні, нічого нового не почули. Леонід Данилович стисло переповів свої думки і враження, які він висловив, перебуваючи в Херсонській та Кіровоградській областях, і які вже прозвучали в засобах масової інформації. Якби нашому селянинові дати техніку, гербіциди, мінеральні добрива, повторив він, то не ми їздили б до американських фермерів переймати їхній досвід господарювання,— а вони — до нас. Звичайно, «якби», але хто дасть усе це, коли Прем'єр-міністр весь час наголошує, що і колгоспи, і підприємства мусять самі знаходити шляхи виходу з кризової ситуації, і в такий спосіб допомагати уряду проводити його аграрну політику?

Торкнувшись питання про необхідність запровадження в Україні надзвичайного стану, Леонід Данилович підкреслив: такий стан не означає, що на вулицях з'являться танки і озброєні солдати. Це — наведення суворої виробничої дисципліни, зміцнення митної служби, боротьба із злочинністю, наркомафією, розкраданням народного добра, а також можливе в найближчий час введення карткової системи на хліб.

Справи на селі поки що йдуть непогано. Більше, ніж торік, заготовлено сіна і сінажу, краще становище з овочами, картоплею, буряками. В державні засіки вже надійшло понад 160 тисяч тонн зерна, його було б більше, якби не низькі ціни. За повідомленнями, що надходять до редакції, господарства не поспішають із хлібоздачею, вичікують паритету цін на свою і промислову продукцію.

Земля повинна стати товаром, наголосив Прем'єр-міністр. Якщо цього не буде, то ні про яку аграрну реформу говорити не можна. Але ж говоримо. І дуже часто. Тож і виникає питання: «навіщо?». Може все-таки краще її здійснювати. Чого, чого, а говорити ми навчилися...

Олександр ВИНОКУРОВ.

РЕВЕРАНС НА ПРОЩАННЯ

Стурбованістю за долю... України був пройнятий виступ директора департаменту інформації та преси МЗС Росії Сергія Ястржембського на черговому брифінгу в Москві. Важко, правда, сказати, в якій ролі він сам виступав, адже вже місяць тому опубліковано указ про призначення його послом у Словаччину. Та доки Сергій Володимирович пакує валізи, він між ділом встигає підносити світовій пресі сентенції на всі теми. А українська — одна з улюблених. У бажанні повчити нас жити Ястржембський може зрівнятися хіба що з російськими парламентаріями, ладними приєднати не тільки Крим, а й усю «Малоросію».

Цього разу пан Ястржембський повідомив, що знову «з Києва надходять тривожні вісті». Йдеться про бажання проголосити власність на ядерну зброю. Та чи не з цього ж залу всього лиш дватри місяці тому лунали гучні заклики російських генералів і дипломатів забрати цю зброю під свою юрисдикцію з усіма наслідками, які з цього випливають? А дехто з тутешніх «яструбів» навіть подейкував про можливу десантну операцію для встановлення російської юрисдикції над зброєю. Чи не в тій же Москві зазіхнули на територіальну цілісність нашої держави на вищому законодавчому рівні? Ястржембському «колода у власному оці» не заважає. Він стверджує: «Росія нікому не загрожує, від нашої країни до України тільки один заклик — жити в дружбі і добросусідстві». Важко розібратися в хитросплетіннях російської політики, коли віце-президент виступає проти Президента, а МЗС та уряд відмежовуються від рішень парламенту. До речі, я запитала Сергія Володимировича, як тепер діятиме його відомство після відомого рішення керівників дев'яти фракцій парламенту зажадати від МЗС дезавуювати його заяву щодо Севастополя? На що пан Ястржембський повідомив: «Оцінка не змінюється». Залишається тільки сподіватися, що цього разу не справдиться твердження древніх: язик дано політикові для приховування правди.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Москва.

МАЖОРИТАРНА? ПРОПОРЦІЙНА? ЗМІШАНА!

Сьогодні ми вже впритул наблизилися до наступної виборчої кампанії. Яка вона буде — це визначить тип виборчої системи, що її прийме Верховна Рада. Вже тривалий час точаться суперечки, яка ж із систем краща й придатніша для нинішньої України. Називають три варіанти: мажоритарна, пропорційна, змішана. Кожна з названих систем має великий набір варіантів. Сучасне виборне законодавство багатьох країн увібрало в себе найбільш позитивні моменти кожної з систем, забезпечуючи своїй державі добрим інструментом народовладдя.

У чому ж полягають принципові відмінності наявних і пропонованих на розгляд нашій Верховній Раді виборчих систем? Суть мажоритарної закладено в її назві (majority — більшість). За цієї системи змагаються кандидати й перемагає той, хто отримує більше голосів виборців. Тут слід зазначити дві обставини. Перша — вибори за мажоритарною системою завжди проводять по округах, кількість яких збігається з числом членів парламенту, яких обирають, або з кількістю адміністративно-територіальних одиниць. В останньому разі в одному окрузі обирають декількох депутатів. При цьому виборці в різних державах мають або один голос, або ж стільки, скільки обирається депутатів. Друга виборча система застосовується в країнах з добре розвиненими демократичними традиціями, в країнах з міцними стабільними партіями (Великобританія, США). Значна більшість держав користується двома іншими системами.

Пропорційні системи передбачають отримання місць у парламенті виборчими коаліціями, партіями відповідно до співвідношення суми голосів, поданих за кожну з партій (або за її кандидатів) чи коаліцій. За пропорційної системи вибори проводять або в одному загальнодержавному окрузі, або в багатомандатних округах. Здебільшого це багатомандатні округи, що територіально збігаються з адміністративним поділом. Пропорційна система має декілька варіантів голосування. Перший: виборець обирає партію чи виборчу коаліцію. При цьому партія чи коаліція зазначає перелік своїх можливих репрезентантів у законодавчому органі. У такий спосіб виборчий процес реалізують Польща, Болгарія, Албанія. Другий варіант: виборець обирає партію чи виборчу коаліцію, а також визначає, кого саме із запропонованих ними кандидатів він обирає. Це досить поширена система в Європі (Словенія, Латвія, Швеція, Естонія). Не менш поширена й змішана система. За умов однопалатного парламенту здебільшого одну половину обирають за пропорційною системою, другу — за мажоритарною. Так розв'язують проблему в Угорщині, Німеччині. Бо хоча Німеччина, обираючи бундестаг, й має другу частину законодавчого органу — бундесрат, його не обирають, а призначають земельні уряди відповідно до кількості населення землі. Спосіб голосування за такої системи досить простий. Виборець отримує два бюлетені. За допомогою одного він обирає особу, за допомогою другого — партію.

Досить поширений і спосіб, коли за умов двопалатного законодавчого органу одну палату обирають за мажоритарною системою, другу — за пропорційною. Здебільшого в цьому разі мажоритарну систему застосовують для формування палати, що складається з репрезентантів територій (адміністративно-територіальних), а другу частину парламенту обирають за пропорційною схемою.

Яка виборча система краща для України? Звичайно, є кілька варіантів. Проте можна вибрати найліпший, якщо чітко окреслити мету, досягненню якої має сприяти виборча система.

— Якщо ми хочемо зберегти незалежну територіально цілісну державу, повинні дбати про сприяння інтеграційним процесам різних частин України і, насамперед, у царині політичній, духовно-ментальній.

— Якщо ми бажаємо створення в Україні демократичної республіки, повинні сприяти створенню плюралістичної політичної структури суспільства, основою якої можуть бути лише політичні партії.

— Якщо ми свідомі необхідності стабільної політичної влади в державі, потрібно забезпечити можливість обрання працездатного законодавчого органу, в якому дискусія буде не метою, а інструментом досягнення точних й ефективних рішень.

— Якщо ми виходимо з постулату, що в демократичній Україні людина є найбільшою цінністю і державу створено для забезпечення гідного життя своїх громадян, повинні, проектуючи виборчий закон, максимально забезпечити реалізацію політичних прав окремої особи. Щоб кожна людина, маючи можливість впливати на творення державної влади, свідомо сприймала обов'язкові обмеження у вигляді законів, що їх ухвалюватиме обрана влада.

— Якщо ми хочемо забезпечити поступ без великих потрясінь і тупцювання, маємо враховувати наявний статус-кво у нашому суспільстві, в нашій державі.

Отже, який з можливих варіантів сприятиме позитивним відповідям, досягненню п'яти окреслених устремлінь? Відразу очевидні недоліки мажоритарного варіанту, а особливо ж — у його радянському різновиді. Бо він не сприяє політичній інтеграції всього українського суспільства, не заохочує громадян до творення постійних об'єднань зі сталою політичною платформою, а навпаки, надає відчутних переваг представникам наявних владних структур, сприяє консервації політичної недорозвиненості суспільства.

Напевно, що пропорційна система, особливо із преференціями, тобто з можливістю одночасного обрання партії чи коаліції й конкретних осіб із запропонованих списків більше відповідає позитивному результату в досягненні окреслених устремлінь, за винятком останнього, але дуже істотного.

Отже, найбільше відповідає нашому сьогоденню змішана система. В якому ж вигляді вона мала б бути? Це може бути варіант Німеччини, Литви, тобто коли обиратимемо половину депутатів однопалатного парламенту за мажоритарною системою, другу — за пропорційною. Є також можливість поєднання цих двох схем в одному процесі вибору всього складу парламенту. Досягається такий варіант у такий спосіб: виборці голосують тільки за окремих осіб, висунутих партіями, коаліціями (в тому числі й за окремих кандидатів, які не належать до політичних партій), або самі себе висунули. А підбиття підсумків (розподіл мандатів між партіями, коаліціями, окремими кандидатами) відбувається відповідно до пропорції сум голосів, отриманих членами кожної з партій, коаліцій чи окремим кандидатом.

Ми маємо добре поле для аналізу й вибору, бо останніми з постсоціалістичних країн Європи готуємося до прийняття свого виборчого закону. Потрібно з цього скористатися, відсунувши особисті симпатії й антипатії, перейнявшись почуттям високої ціни ухваленого рішення, особистої відповідальності перед українським суспільством.

Олександр ЛАВРИНОВИЧ,
в. о. голови центральної
виборчої комісії.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ДО ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ПОПЕРЕДНЬОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Кримінально-процесуального кодексу України такі зміни і доповнення:

1. Доповнити статтю 6 після частини першої новою частиною такого змісту:

«Якщо в ході дізнання або попереднього слідства протягом строків, зазначених у статті 48 Кримінального кодексу України, не встановлено особу, яка вчинила злочин, кримінальна справа підлягає закриттю за підставою, передбаченою у пункті 3 частини першої цієї статті, за винятком випадку, коли за вчинення цього злочину до винного за законом може бути застосовано смертну кару.

У зв'язку з цим частини другу і третю вважати частинами відповідно третьою і четвертою.

2. Із частини першої статті 7 виключити слова «і орган дізнання», «дізнання».

3. Із частин перших статей 7^2, 8, 11 виключити слова «і орган дізнання».

4. У статті 10 виключити: із частини першої слова «і орган дізнання», із частини другої слова «або особа, яка проводить дізнання», із частини третьої слова «орган дізнання».

5. Із частини першої статті 12 виключити слова «і особа, яка проводить дізнання».

6. Із статті 103 виключити частину третю.

7. Статтю 104 викласти в такій редакції:

«Стаття 104. Порядок провадження дізнання у кримінальних справах

За наявності ознак злочину, що не є тяжким, орган дізнання порушує кримінальну справу і, керуючись правилами кримінально-процесуального закону, проводить слідчі дії до встановлення особи, яка його вчинила. Після цього орган дізнання, додержуючи строків, передбачених частиною 1 статті 108 цього Кодексу, складає постанову про передачу справи слідчому, яку подає прокурору для затвердження.

У разі порушення органом дізнання справи про тяжкий злочин він зобов'язаний передати її слідчому через прокурора після виконання невідкладних слідчих дій у межах строків, передбачених частиною 2 статті 108 цього Кодексу.

Якщо у справі про тяжкий злочин, що передана слідчому, не встановлено особу, яка його вчинила, орган дізнання продовжує виконувати оперативно-розшукові дії і повідомляє слідчого про їх наслідки.

Після вступу слідчого у справу орган дізнання зобов'язаний виконувати доручення слідчого щодо проведення слідчих та розшукових дій».

8. Статтю 105 виключити.

9. Статті 108, 109, 111 викласти в такій редакції:

«Стаття 108. Строки провадження дізнання

У справі про злочин, що не є тяжким, дізнання провадиться у строк не більше десяти днів, починаючи з моменту встановлення особи, яка його вчинила. Якщо таку особу не встановлено, дізнання зупиняється з додержанням вимог, передбачених статтею 209 цього Кодексу.

У справі про тяжкий злочин дізнання провадиться у строк не більше десяти днів з моменту порушення справи.

Стаття 109. Закінчення дізнання

Дізнання у справах закінчується складанням постанови про направлення справи для провадження попереднього слідства, яка затверджується прокурором.

За наявності обставин, передбачених статтею 6 цього Кодексу, орган дізнання закриває справу мотивованою постановою, копію якої в добовий строк надсилає прокуророві»;

«Стаття 111. Провадження попереднього слідства

Попереднє слідство провадиться у всіх справах, за винятком справ про злочини, зазначені у частині 1 статті 27 і статті 425 цього Кодексу, по яких попереднє слідство провадиться у випадках, коли злочин вчинено неповнолітнім чи особою, яка через свої фізичні або психічні вади не може сама здійснити своє право на захист, а також коли це визнає за необхідне прокурор чи суд».

10. Частину другу статті 112 доповнити після цифр «87» цифрами «88», після цифр «108» цифрами «108^1», після цифр «110» цифрами «116», після цифр «148» словами і цифрами «статтею 148^1, частиною 2 статті 149», після цифр «155^1» словом і цифрами «статтею 155^2», після цифр «156» словами і цифрами «159, частиною 2 статті 160, частиною 2 статті 161, частиною 2 статті 162, статтями», після цифр «184» цифрами «185», після цифр «191^1» цифрами «192»;

у цій же частині замінити слова і цифри «частинами 3 і 4 статті 199» цифрами «199», слова і цифри «частиною 3 статті 206» словами і цифрами «частинами 2 і 3 статті 206», слова і цифри «частиною 2 статті 213» словами і цифрами «частинами 1 і 2 статті 213», слова і цифри «частиною 3 статті 213^1, статтями» словом і цифрами «статтями 213^1».

11. Доповнити статтю 120 частиною п'ятою такого змісту:

«Правила, викладені в цій статті, не поширюються на справи, в яких не встановлено особу, що вчинила злочин. Перебіг строку слідства в таких справах починається з дня встановлення особи, яка вчинила злочини».

12. Пункт 2 статті 211 викласти в такій редакції:

«2) у випадках, передбачених пунктами 4, 8, 9, 10 і 11 частини першої та частиною другою статті 6 цього Кодексу».

13. Частину другу статті 156 викласти в такій редакції:

«Строк тримання під вартою понад шість місяців може бути продовжений заступником Генерального прокурора України — до одного року і Генеральним прокурором України — до півтора року».

14. У частині першій статті 227:

із пункту 8 виключити слова «органам дізнання і»;

із пункту 11 виключити слова «або органом дізнання».

15. Із частини другої статті 229 виключити слова «або органом дізнання».

16. Виключити із частин перших статей:

228 — слова «органу дізнання або»;

231 — слова «органові дізнання або»;

232 — слова «органом дізнання або»;

281 — слова «чи дізнання»;

430 — слова «дізнання чи»;

431 — слова «дізнання або».

17. Статті 427 і 428 виключити.

II. Внести до частини другої статті 7^1 Кримінального кодексу України такі зміни і доповнення:

слова і цифри «розкрадання державного або колективного майна у великих розмірах або в особливо великих розмірах (статті 81 частина 4, 82 частина 4, 83 частина 3, 84 частина 3 і 86^1)» замінити словами і цифрами «розкрадання державного або колективного майна з проникненням у приміщення чи інше сховище, у великих розмірах або в особливо великих розмірах (статті 81 частини 3 і 4, 82 частини 3 і 4, 83 частина 3, 84 частина 3 і 86^1)»;

після слів і цифр «розбій з метою заволодіння державним, колективним майном або індивідуальним майном громадян (статті 86 і 142)» доповнити словами і цифрами «вимагательство державного або колективного майна або індивідуального майна громадян при обтяжуючих обставинах (статті 86^2 частина 3 і 144 частина 3)», а після слів і цифр «захоплення заложників (стаття 123^1)» доповнити словами і цифрами «крадіжка індивідуального майна з проникненням у житло (стаття 140 частина 3)».

III. Внести такі зміни до статті 51 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради України, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122; 1992 р., № № 39, ст. 507):

частину першу викласти в такій редакції:

«Дрібне розкрадання державного або колективного майна шляхом крадіжки (крім випадків вчинення її з проникненням у приміщення чи інше сховище), шахрайства, привласнення, розтрати чи зловживання службовим становищем —

тягне за собою накладення штрафу від половини до двох з половиною мінімальних розмірів заробітної плати або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з утриманням двадцяти процентів заробітку».

У назві статті та частині третій слово «громадського» замінити словом «колективного».

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
30 червня 1993 року

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ — ЕНЕРГЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ

Шляхи подолання паливно-енергетичної кризи в країнах Балто-Чорноморського регіону — така основна тема зустрічі громадсько-політичних організацій Білорусі, Латвії, Литви та України на міжнародній однойменній конференції, яка проходила в Мінську.

Замислитись над вирішенням питань розвитку власного паливно-енергетичного комплексу в регіоні представників громадських і політичних рухів цих країн спонукав паливний диктат з боку Росії, яка останнім часом використовує енергетичні проблеми незалежних країн Балто-Чорноморського регіону для вирішення своїх політичних питань. Тому учасники конференції були одностайні в думці, що Україні, Білорусі, а також країнам Прибалтики необхідно створити Балто-Чорноморський нафтовий колектор (БЧНК), який забезпечуватиме цим країнам надходження нафти з різних джерел, а не тільки з Росії. Промовці також підкреслювали, що створення БЧНК не буде перешкоджати країнам Східної і Західної Європи отримувати нафту зі Сходу, зокрема з Росії.

Учасники наради запропонували створити також і Регіональний банк розвитку країн Східної Європи, який фінансуватиме проект БЧНК.

Конференція прийняла звернення до урядів і парламентаріїв Білорусі, Латвії, Литви і України з пропозицією найближчим часом провести зустріч повноважних представників і спеціалістів, на якій на державному рівні вирішити питання будівництва Балто-Чорноморського нафтового колектора і створення Регіонального банку розвитку країн Східної Європи.

Учасники мінської зустрічі підкреслили спільність інтересів країн Балто-Чорноморського регіону і закликали політиків до більш плідного політичного і економічного співробітництва.

Делегати міжнародної конференції також засудили прояви небезпечних тенденцій у зовнішній політиці Росії. Зокрема, прийняття Верховною Радою РФ постанови «Про статус міста Севастополя». У політичній заяві, підписаній представниками громадських партій і рухів Білорусі, Латвії, Литви і України, звертається увага парламентаріїв та урядів обох країн, а також держав світового співтовариства на необхідність вжиття заходів до забезпечення розв'язання міжнародних проблем у Східній Європі на основі переговорів з урахуванням взаємних інтересів країн, а також на припиненні практики прийняття політичних рішень в односторонньому порядку.

У заяві наголошується: потрібно мобілізувати можливості міжнародного співтовариства для того, щоб гарантувати безпеку, незалежність і територіальну цілісність країн, утворених після закінчення холодної війни і розпаду тоталітарних режимів.

Вл. інф.

Польовий стан

Повні годівниці — повні дійниці

З переходом на зелені корми різко вгору пішла крива надоїв у Снятинському районі Івано-Франківської області. Особливо високо підняв планку колектив селянської спілки «Нове життя». Тут від кожної корови одержують по 12,4 кілограма молока.

— Показник невдовзі підвищиться,— з упевненістю сказав заступник голови спілки Микола Корнегруца.— Пішли соковиті корми — люцерна, конюшина, незабаром надійде до годівниць зерносумішка. Наші голштини перебірливі. Тож мусимо підбирати для них особливі меню. Не даси худобі якісних кормів — великого молока не жди.

Спілка віддавна займається добором молочної череди. На всіх фермах (а їх у господарстві п'ять) низькопородних корів замінили голштини. Вирощують їх тут на спеціальній племінній фермі чимало. Вистачає і для себе, і для району.

Недавно на цей доробок снятинців милувалися кияни. На аукціон «Агрокомплекс України-93» вони привезли гурт чистокровних теличок. Уся худоба миттю пішла «з молотка». За кругленькі суми. Лише Тернопільське племоб'єднання оптом придбало 40 нетелів, заплативши за них 80 мільйонів карбованців.

— Якщо хтось захоче придбати вашу худібку й з інших регіонів України — не відмовите? — питаю Миколу Корнегруцу.

— Поки що теличок вистачає. Але наш товар не застоюється.

Потім ми поїхали на кормовий двір господарства. В складах — понад 200 тонн чудового запашного сіна, а в траншеях — гори сінажу. Спілка сумлінно дбає про ситу зимівлю для своєї добірної череди.

Василь БАБУХ,
власний кореспондент «Голосу України».
Івано-Франківська область.

Продиктовано в номер

Троє — в казарми, семеро — біля маминих спідниць

Як повідомила прес-група Генеральної прокуратури України, це відомство узагальнило результати перевірок дотримання Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу». Встановлено, що серйозних порушень в організації обліку і порядку призову юнаків припускаються районні та міські військкомати. Чимало громадян безпідставно звільнено від проходження військової служби або надано відстрочки від призову. І навпаки, хворі юнаки, наркомани та інші особи, що за медичними показниками не придатні до військової служби, призвані до збройних сил. У деяких місцях дійшло навіть до того, що облік призовників взагалі не ведеться.

Таке безвідповідальне ставлення до вимог закону, а також недосконалість чинного законодавства призвели до того, що загальний військовий обов'язок став «загальним» лише для третини юнаків призовного віку.

Артисти з-під Хайфи співають по-нашому

На запрошення Єврейської ради України до нашої країни прибув на гастролі гурт молодих артистів з міста Кір'ят-Моцкін, що поблизу Хайфи, з оригінальною естрадною програмою «Шалом, Україно!». У програмі концерту гостей — сучасні ізраїльські мелодії та популярні пісні на ідиш. Спеціально для гастролей в Україні артисти під керівництвом Шмуеля Шнапера включили до свого репертуару українські народні пісні.

Після концертів у Києві, як повідомляє прес- служба Єврейської ради України, ізраїльські артисти виступлять також у Львові та Одесі.

Не сподобалася інша мова. Українська.

В мечеті, кірсі, костьолі і у православному храмі українці звертаються до Бога однією мовою, але дуже часто не розуміють один одного. Під час перебування у Києві глави Української греко-католицької церкви кардинала Мирослава Івана Любачівського заплановане на ранок 18 липня відправлення служби Божої у Кирилівській церкві не відбулося через блокування храму агресивно настроєними представниками інших конфесій. Того самого дня кардинал Любачівський освятив місце, виділене міськрадою під забудову патріаршого собору на Великій Житомирській вулиці.

Фото Юрія ШКОДИ.

Крісло для гостя

Вздовж кордону країни дощів і борщів

Крісла для гостя напохваті не було. Довелося запропонувати стільця. Втішало одне: стілець зручніший за велосипедне сідало. Про велосипедну експедицію вздовж українського кордону двох братів Супруненків: етнографа, літератора, журналіста Володимира із Запоріжжя і кандидата географічних наук московського інституту географії Юрія, «ГУ» вже писав. Проїхавши 300 кілометрів через північно-східні області, брати на деякий час зупинилися у Києві. Саме тоді Володимир Павлович і прийшов до редакції.

— Ви можете уявити образ українського борщу?

— Натякаєте, що в дорозі — меню з хліба і води?

— Ні, я до того, що експедиція наша не спортивна. Ми хочемо зробити опис наших кордонів, простежити як вони формувалися історично, етнографічно, геополітично, паралельно збираємо фольклор. У себе в Запоріжжі я вже видав підручник з народознавства «Народини». Тепер збираю матеріал для двох книг: про українську старовинну кухню та... нечисту силу.

— І як там справи з нашою нечистою силою?

— З нею все гаразд. Набрали стільки матеріалів, що вже не встигаємо обробляти. Як виявилося, в кожному селі є своя доморощена відьма. Коли дитина погано спить, корівка захворіла — то все відьма поробила: Терпелиха чи Кузьмівна, чи ще якась... З відьмами воюють. У степових районах, коли довго не було дощу, люди збиралися, як на толоку, витягували з хати відьмачку й обливали її водою...

— Й йшов дощ? То цього року треба було б усіх відьом позакидати на пічки. Вам погода не заважає?

— Звичайно, важко їхати під дощем. Дякувати, хоч велосипеди не ламаються. До речі, наші ж харківські «України». Був одного разу дрібний ремонт: зламалося сідло. Ми заїхали у двір шахти «Міусінська» (місто Червоний Луч Луганської області). Тоді саме шахтарі страйкували. Робити їм було нічого, вони навіть зраділи, що ми звернулися до них по допомогу: швидко все відремонтували.

— І все-таки ви їдете вздовж кордону. Що новенького у «часових Родини»?

— У прикордонному селищі Козача Лопань Харківської області стоять дві митниці: один перехід модерний, критий — це з боку Росії, інший — миршавий, майже аматорський — це у нас.

— А за кілька сотень метрів від митниць можна провезти все, що заманеться?

— Очевидно. Для місцевих взагалі ніяких перепон немає. В селищі Успенка між Ростовською і Донецькою областями три хати вже в Росії, решта — ще в Україні. Ті отримують зарплати рублями, ці — купонами. І в будь-якій хаті можна обміняти гроші. На місцевих же базарчиках питають: чим розплачуватиметеся, купонами чи «грішми», і висувають суму згідно з курсом. Так що будь-який селянин може посперечатися з будь-яким банком.

А взагалі, мандруючи, такого можна начутися і набачитися, що вистачить на кілька книг і ще на кілька... реформ і економічних, і політичних.

Можливо, що цього року ми не встигнемо закінчити експедицію. Зараз вирушаємо на південь — до Одеси, Криму. Чи доїдемо цього року до західних кордонів, не знаю.

— А чи матимете можливість продовжити мандрівку в наступному році?

— Сподіватимемося на своїх спонсорів: журнал «Вокруг света», Харківський велозавод, фірму «Електа», «Енергія».

Отака розмова відбулася нещодавно в редакції. А починалося все з «уявіть собі образ українського борщу». А я після зустрічі уявила тільки український вінегрет.

Розмову вела Наталя ФІЛІПЧУК.

Фото П. ДВОРНОГО.

ВЛАДА І ПРОФСПІЛКА: ЛЮБОВ МИНУЛА, ПАРТНЕРСТВО ЗАЛИШИЛОСЬ

Зверніть увагу

При представнику Президента України по Івано- Франківській області почала діяти обласна рада соціального партнерства. Як своєрідна реакція на шахтарський страйк рада має знімати проблеми, що виникають у соціально-трудовій сфері, до того, поки вони не переросли у соціальний вибух. Тож цілком зрозуміло, чому до складу ради ввійшли представник облдержадміністрації, профспілкові лідери, керівники заводів, промислових підприємств, які покликані відстоювати інтереси трудових колективів та членів профспілки. Демократичний характер новоутвореної ради соціального партнерства підтверджує і те, що вона має три співголови — перший заступник облдержадміністрації Зіновій Шкутяк, голова ради профспілок області Ігор Басюк і президент регіонального представництва промисловців і підприємців України Роман Лінінський.

Василь САМАРІВ
Івано-Франківськ.

Нумо, діти, посуньтесь...

Отакої!

Останнім часом почастішали випадки передачі і продажу, здачі в оренду комерційним структурам дитячих оздоровчих закладів і баз відпочинку, розташованих у приміській зоні Києва.

Так, у Вишгородському районі дитячий оздоровчий заклад «Орлятко» заводу «Київпродмаш» переобладнано під деревообробний цех. Оздоровчий табір «Родина» в Боярці підприємства «Київрембуд» передано малим підприємствам «Оскар» і «Крона», які розмістили тут цехи по виготовленню меблів. А в таборі «Чайка» — для дітей працівників аеропорту Київ виготовляють товари масового попиту.

Усього 32 оздоровчих заклади продані або передані для виробничого та іншого застосування. Мало того, що діти позбавлені можливості відпочивати тут. Розміщення цих виробництв ні з ким не узгоджується, їхні проекти не проходять належних екологічних, економічних, санітарно-гігієнічних, архітектурних державних експертиз, що передбачено відповідними законодавчими актами.

Крім того, всі вони розташовані в рекреаційних зонах, призначених для організованого масового відпочинку та туризму.

Обласна державна адміністрація повинна б проконтролювати процес, який мчить уже зі швидкістю кур'єрського.

Валентина ПИСАНСЬКА

Щось новеньке

Ліки подешевшають?

Помітно розширюється ринок ліків у Харкові—тут розгортається вже друга не державна аптечна мережа. Створює її концерн «Медицина і технологія».

Концерн не обмежується торгівлею висококласним імпортним медичним устаткуванням, інструментами та ліками. Тут роблять ставку на власне виробництво. Першою ластівкою в цьому став хірургічний дрель. Спеціалісти високо оцінили новинку. Цього року намічено випустити 360 хірургічних комплектів. Щоправда, попит перевищує можливості концерну.

— Будемо розширювати свою діяльність,—говорить генеральний директор «Медицини і технології» Сергій Куцевляк.—Ми встановили досить вигідні зв'язки з зарубіжними постачальниками медичної техніки та медикаментів. Сподіваємося, ціни на ліки та апаратуру почнуть знижуватися.

Микола ЯКОВЧУК.
Харків.

Коротко

Ліберали — театрали?

На допомогу Донецькому театру опери та балету в скрутну для нього годину прийшла Ліберальна Партія України. Ліберали надали суттєву матеріальну допомогу донецьким артистам в організації їх гастролей до Італії. До речі, цей театр є колективним членом ЛПУ.

Юрій ДОЦЕНКО.

Реалії

Круглі столи, гострі кути

В Сумах, Луцьку, Херсоні під егідою місцевих облдержадміністрацій відбулися своєрідні «круглі столи» за участю представників різних партій і рухів. Йшлося про невідкладні соціально-економічні проблеми й пошук виходу з кризи. Тому, скажімо, у Херсоні за одним столом з «політиками» сиділи також підприємці та фермери. Домовились про необхідність об'єднання зусиль, з цією метою утворили в названих областях координаційні ради.

Не обійшлося й без гострих кутів. На першому ж засіданні координаційної ради в Луцьку голова цієї ради В.Малиновський, недавній заступник голови крайового Руху, а нині в.о.заступника глави облдержадміністрації, запропонував... заслухати роботу засобів масової інформації. Правда, швидко схаменувся, сказав, що «просто хочеться поговорити з журналістами». Про що саме — сформулювати не зумів, тому бесіда була подібна до партгоспактиву, на якому журналістів «скеровували», про що і як треба писати...

Богдан БЕРЕКЕТА,
Іван КАЛИНИЧЕНКО,
Віталій МАКСЮТЕНКО.

Час зажадав переглянути зовнішню політику

Повернення з відрядження

Напередодні візиту до нашої країни Президента Республіки Індія Шанкера Даял Шарми мені вдалося зустрітися з рядом найвищих службових осіб індійського МЗС, а також зі спікером Народної палати парламенту, представниками громадських організацій та індійськими вченими-спеціалістами в сфері міжнародних відносин. Більшість з них наголошувала, що Україна посідає важливе місце в зовнішньополітичній стратегії Індії і що не випадково через це свою першу зарубіжну поїздку в ранзі Президента Республіки Індія Ш.Д.Шарма здійснив саме до нашої країни.

Від часу здобуття Індією незалежності Радянський Союз був її основним стратегічним союзником як у політичній, так і в економічній сферах. Можна без перебільшення сказати, що розпад СРСР та економічна криза в колишніх радянських республіках, а нині незалежних державах виявилися для Індії дуже сильним ударом, що спричинив, точніше — прискорив, введення серйозних коректив у традиційну для цієї держави внутрішню й зовнішню політику. Близько двох років тому в Індії проголосили й активно реалізують лінію на економічну лібералізацію та залучення до національної економіки іноземного капіталу, а також на розширення спектру найважливіших зовнішньоекономічних партнерів.

В офіційних колах та серед простих громадян Індії ставлення до держав, що раніше входили до складу СРСР, залишається надзвичайно доброзичливим, прихильним. У той же час індійці розуміють, що Росія, часто через ряд об'єктивних і суб'єктивних причин, не в змозі повністю виконати взяті на себе економічні зобов'язання. З приводу України висловлюють вдоволення змістом підписаного в березні 1992 року й ратифікованого парламентами наших країн Договору про дружбу та співробітництво, а також угодами про співробітництво в сферах науки і технології, культури й торгівлі, розвитку економічних зв'язків. Однак виявляють стурбованість тим, що практична реалізація положень цих документів просувається надто повільно. Все ще немає ефективних механізмів координації економічної діяльності двох країн. У цьому питанні значні надії в Індії покладають на створення індійсько-української спільної комісії.

Нині вже в основному розроблено положення важливих двосторонніх угод про пряме повітряне й морське сполучення, про вилучення подвійного оподаткування, а також конкретну програму культурного обміну. Деяку затримку з підписанням цих важливих документів українські дипломати пояснюють не тільки неповороткістю нашої вітчизняної бюрократичної машини, а й надзвичайно скрупульозним ставленням індійської сторони до забезпечення вигідності для себе умов міжурядових угод. Цей факт достойний серйозної уваги, бо й Україні під час підписання міжнародних договорів (не лише економічного, а й загальнополітичного і культурного характеру) слід навчитися добре прораховувати і фінансовий бік угод, що їх підписує.

Звичайно, відносини з колишніми республіками СРСР — лише частина зовнішньополітичної діяльності індійської держави. Індія веде активну міжнародну політику. Підтвердження цього — візити Ш.Д.Шарми до Туреччини, Угорщини та Великобританії по завершенні його перебування в Україні.

Найважливішим напрямом зовнішньої політики Індії залишається підтримка добрих відносин зі своїми сусідами — Китаєм, Пакистаном, Бангладеш, Шрі-Ланкою, Непалом. За всіх позитивних змін, що спостерігаються в розвитку обстановки в даному регіоні світу, у взаємовідносинах між Індією та цими країнами залишається низка серйозних проблем. Як підкреслив державний міністр з питань міжнародних відносин Р.Л.Бхатія, до таких проблем, зокрема, належать невирішеність питань про кордон з Китаєм і про розподіл між Індією та Бангладеш вод річок, що течуть територіями цих двох держав, масова нелегальна імміграція до Індії громадян Бангладеш, «підтримка, що триває, Пакистаном терористичної діяльності, спрямованої проти Індії». Велику увагу індійське керівництво приділяє сприянню мирному врегулюванню гострого міжетнічного конфлікту в Шрі-Ланці.

У питанні про нерозповсюдження ядерної зброї офіційна позиція Індії полягає в тому, що вона розглядає чинний міжнародний Договір як дискримінаційний стосовно неядерних держав і як такий, що надає односторонні переваги ядерним державам. Тому Індія вимагає розробки й підписання нового, недискримінаційного міжнародного договору, який забезпечуватиме повне й остаточне знищення ядерної зброї.

Валентин ЯКУШИК.

У світі захоплених

Життя за картками

За умов економічної кризи стомлене від негараздів населення нашої країни, мабуть, найбільше лякає перспектива запровадження карткової розподільної системи. А ось Захід уже давно живе за картками, щоправда, кредитними, та ще й електронними. Ці сучасні пластикові гроші здебільше тіснять традиційні паперові. Але, як це буває у людському суспільстві, благо часто обертається для деяких його членів бідою. Через підступну простоту кредитних карток особливо молоді люди, вмить розтринькавши свої невеликі заощадження, потрапляють до «боргової ями». Отже принцип кредитки — спочатку купуй, а розплатишся потім — інколи спрацьовує мов своєрідний капкан.

На знімку: однак дехто насолоджується своєю залежністю від кредиток, бо має на своєму рахунку мільйони. Так, для американця Уолтера Каванаха яскраві пластинки стали об'єктом його пристрасті. Він колекціонує кредитні картки і зібрав їх таку кількість, що потрапив не до «боргової ями», звичайно, а до книги рекордів Гіннесса.

Фото ДПА.

Не шпигують, а просто віднаходять

Із життя спецслужб

Як відомо, весною цього року служби безпеки України та Росії підписали безпрецедентний у світовій практиці договір. «Специфічні відомства» дружно взяли на себе зобов'язання не шпигувати один за одним, не наймати, не вистежувати, не виселяти агентів, не вербувати і ще багато таких же «не».

Проте час від часу в пресі з'являються сенсації про «вповзання» російських служб у ті чи інші держави СНД. Та одна справа — засоби масової інформації, інша — що кажуть самі професіонали шпигунського ремесла.

Після приходу до керівництва однієї з наймогутніших у світі служб — Служби зовнішньої розвідки (СЗР) Російської Федерації Євгена Примакова там нібито всерйоз заговорили про зв'язки з громадськістю, усіляке поінформування преси з урахуванням, звичайно, специфіки СЗР. Регулярними стали й брифінги в Москві, куди зазвичай переважно відставні чини розвідки. «Команда Примакова» докладала чимало зусиль, аби довести всьому світові: СЗР аж ніяк не можна порівнювати з горезвісним першим головним управлінням КДБ, що залишило свої не завжди чисті сліди в сотнях держав світу.

Дуже раділи й ми, що у наших сусідів уже немає «темних стін» Луб'янки. Що служать там інтелектуальні й кваліфіковані професіонали, які Україні, наприклад, допоможуть організувати дономожу в боротьбі зі світовим тероризмом, розповсюдженням наркотиків тощо. А недавно в СЗР навіть була велика ревізія з російського парламенту. Вона визнала, що російські розвідники комерцією не займаються, долари на рахунках іноземних банків не приховують. Про результати перевірки розповів усьому світові на прес-конференції в російському МЗС один з керівників парламентського комітету з питань оборони та безпеки Євген Кожокін й один з керівників Служби зовнішньої розвідки Росії В'ячеслав Трубников. Усе було б добре, коли б не прискіпливі журналісти. Кореспондент агентства Франс-прес запитав у пана Трубникова прямо: чи може він перелічити республіки колишнього СРСР, на які не поширюються дії СЗР чи, навпаки, поширюються?

Відповідь В'ячеслава Івановича заслуговує на те, щоб процитувати її за стенограмою: «В рамках СНД ми не ведемо один проти одного оперативної роботи. Та це не говорить за те, що Служба зовнішньої розвідки Росії не віднаходить інформацію про становище в близькому зарубіжжі. У нас є можливості в третіх країнах, у нас є можливості специфічні, так би мовити, які не зачіпають питань про оперативну роботу, про вербувальну роботу, інформацію ми віднаходимо».

Отакої! Роботу не ведемо, а інформацію віднаходимо. Оце по-чекістськи! Причому, виявляється, в СЗР «можливості специфічні в третіх країнах». Як це розуміти? Невже якийсь Моссад подарував СЗР Росії інформацію, скажімо, про Україну? Чи російські шпигуни в далекому зарубіжжі складають дайджести публікацій про країни СНД?

Але найголовнішим є питання: як таке «одкровення» російського генерала співвідноситься з україно-російськими домовленостями і чи можна довіряти російській розвідці після такої відвертості?

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Москва.

Експрес-інформація

Пропозицій не бракує, але...

Зустріч Голови Держради Грузії Е.Шеварднадзе з спеціальним представником Президента Росії Б.Пастуховим відбулася в неділю. Грузинський лідер висунув ряд конструктивних пропозицій щодо мирного врегулювання конфлікту в регіоні. У той же час ситуація в зоні грузино-абхазького конфлікту залишається напруженою. Збройне протистояння триває.

Блокадою проти блокади

Так називається акція ряду громадських організацій Союзної Республіки Югославія. Їх члени перегородили фарватер Дунаю баржами, яхтами та моторними човнами. У такий спосіб вони протестують проти санкцій ООН, які підірвали економіку держави. Внаслідок акції припинено міжнародне сполучення цією річкою. Організатори планують продовжити блокаду до закінчення навігаційного періоду.

Під тиском армії

Подали у відставку Президент Пакистану І.Хан та Прем'єр-міністр Н.Шариф. Це сталося минулої неділі. Таким чином було покладено край майже піврічної політичної кризи в країні. Адже нині, згідно з чинним законодавством, проводитимуться вибори Президента та членів нижньої палати парламенту. Західні експерти вважають, що відставка керівників держави стала наслідком тиску армійського командування, невдоволеного тривалою кризою в керівництві Пакистану.

Глава Молдови не погоджується з Москвою

Надумані проблеми й політичні амбіції є причиною придністровського конфлікту. Про це заявив Президент Молдови М.Снєгур під час бесіди з членами делегації асамблеї Північноатлантичного союзу, яка перебувала в Кишиневі. Тому, підкреслив Президент, він не погоджується з позицією офіційної Москви в тому, що Придністров'ю необхідно визначити особливий статус.

Лібералам потрібен альянс

223 депутатських мандати отримала Ліберально-демократична партія (ЛДП) Японії в результаті виборів до палати представників парламенту цієї держави. Таким чином ЛДП не вдалося забезпечити більшості голосів у палаті, яка налічує 511 місць.

Охорона кордону—справа колективна

Робоча нарада за участю керівників Таджикистану, представників міноборони республіки та членів військової делегації Росії на чолі з міністром оборони РФ П.Грачовим відбулася в Душанбе. Було визначено дії двох держав щодо зміцнення таджиксько-афганського кордону в рамках договору про колективну безпеку. Для координації спільних дій у цьому напрямку створено оперативну групу з представників військових відомств Росії і Таджикистану на чолі з російським генералом А.Соколовим.

Голосували, як за брежнєвських часів

97,2 відсотка учасників референдуму у Нарві висловились за надання місту статусу національно-територіальної автономії в складі Естонської Республіки. Подібний референдум відбувся й в іншому естонському місті, де переважає російськомовне населення — Силламяе. Там за надання місту автономного статусу проголосувало 98,6 відсотка тих, хто прийшов до виборчих урн.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Резонанс

НЕ ТІ ПРОПОЗИЦІЇ

У «Голосі України» за 12 січня провідний спеціаліст Волинського обласного управління сільського господарства та продовольства Григорій Кв'ятковський висловив свої міркування щодо долі лісового господарства країни. Я не буду зупинятись на ярликах, які він навішує на державну систему лісового господарства. Не меншу (якщо не більшу) роль в «обслуговуванні партійної еліти» відіграли і міжгосподарські лісгоспи, в яких голови колгоспів були можновладцями і куди, подалі від людського ока, везли своїх гостей-начальників. Та не в цьому справа.

Г. Кв'ятковський, апелюючи до уряду, виявив свою некомпетентність у справах, про які пише, хоча і обіймає посаду провідного фахівця в обласному управлінні сільського господарства. Щонайперше, він не розуміє, що лісове господарство — це самостійна галузь народного господарства (підкреслюю, одна з найважливіших), яка покликана забезпечувати наші потреби не лише деревиною. В час бурхливого науково-технічного прогресу і пов'язаного з ним техногенного забруднення ліси мають відігравати чи не найпершу роль у стабілізації навколишнього середовища, захищати поля, води, затримувати своїми кронами шкідливі речовини, збагачувати повітря киснем і фітонцидами. Про водоохоронне, водорегулююче, грунтозахисне, рекреаційне та інше корисне значення лісів тепер відомо й учням восьмирічної школи.

Г. Кв'ятковський, не оперуючи цифрами, голослівно твердить, що на Волині приріст кубометра деревини вдвічі дешевший, ніж у державних лісах. Це можливо тільки за умови, що в лісове господарство колгоспів і радгоспів не вкладалися кошти на будівництво шляхів, проведення рубок догляду, меліорації, утримання лісової охорони, створення насаджень лісових культур тощо.

Безперечно, організація міжколгоспних лісгоспів позитивно вплинула на поліпшення ведення цього господарства в колгоспно-радгоспних лісах. На Івано-Франківщині, наприклад, добре слово можна сказати про Верховинський міжгосподарський лісгосп. Але доводити, що в системі сільського господарства лісове ведеться краще, ніж у державних, може лише упереджена людина. Адже як у Карпатах, так і в інших місцях колгоспи поліпшували свої фінансові справи за рахунок лісу, продаючи деревину за високими цінами.

Щоб вести лісове господарство на науковій основі на Івано-Франківщині, та й в інших областях України, в державних лісах проведено великомасштабне грунтово-лісотипологічне і лісопатологічне обстеження, вкладено в це значні кошти. Організовано ведення лісового господарства на селекційно-генетичній основі, створюються відповідні розсадники, школи, селекційні пункти.

А чи робиться це в колгоспних лісах? Ні. Чи зможе це робити селянин-власник? Ні. Так, у Фінляндії високий рівень ведення господарства. Але до рівня свідомості населення цієї держави треба підняти свідомість наших людей, що, погодьтеся, можливо лише за створення відповідних соціально-економічних умов. Тільки коли воно буде? Поки що ж тільки в державному секторі забезпечується належна дисципліна, адже Міністерство лісового господарства України забезпечує, регламентує дотримання належного порядку.

Г. Кв'ятковський пропонує «реформу лісокористування починати з ліквідації Міністерства лісового господарства». Це ми вже проходили. З 1953 по 1960 рік лісове господарство було у віданні Міністерства сільського господарства України. То були для нього чорні роки. У нас в інституті є ще люди, які працювали в той час. За розпорядженням Мінсільгоспу і обласного управління сільського господарства для ліспромгоспів тресту відводилися щонайближчі лісосіки, без урахування значення лісів. Ліспромгоспи забирали лише шпилькову деревину, а букова лишалася на вирубках.

Нині функції Міністерства лісового господарства зовсім інші — не командні, а координаційні. Воно покликане організувати науково-технічний прогрес у лісовому господарстві, впровадити в галузь все передове, що є і чого вимагають від нас обставини. Для цього у Мінлісгоспі створена мережа науково-дослідних установ, Українське лісовпорядче підприємство, інші проектні організації. Адже щоб виростити стиглі ліси, потрібно 80—100 років, а це означає, на скільки років треба дивитися вперед.

Отже, Міністерство лісового господарства здійснює стратегічні заходи по відтворенню природного одного з найважливіших природних багатств країни. Нарешті, Мінлісгоспу доручено контролювати ведення лісового господарства іншими відомствами. Ратувати за ліквідацію цього Міністерства — добиватися безконтрольності у вирубуванні деревини.

Приватизація лісів призведе до їхнього передчасного вирубування, не дасть можливості вести належну технічну політику. Нині в усьому світі ведеться одержавлення приватних лісів, і в Україні всі вони мають бути також державними. Це забезпечить в них належний порядок, проведення єдиної науково-технічної політики, спрямованої на створення цільових насаджень, підвищення продуктивності й стійкості лісів.

Анатолій ГАВРУСЕВИЧ, директор Українського НДІ гірського лісівництва, кандидат сільськогосподарських наук.
Івано-Франківськ.

ЗА МОЛОКО — ХОЛОДИЛЬНИК

За останній рік у мешканців Ковельського району кількість худоби збільшилася на 650 голів. Нині в індивідуальному секторі — 10 тисяч корів. Як сказав представник Президента Георгій Остап'юк, тут щодня заготовляють стільки молока, скільки продає 31 колективне господарство. З початку року продано понад 3 тисячі тонн молока. Це на 800 тонн більше, ніж за відповідний період минулого року. Здавачам продають товари підвищеного попиту — меблі, холодильники, телевізори тощо.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

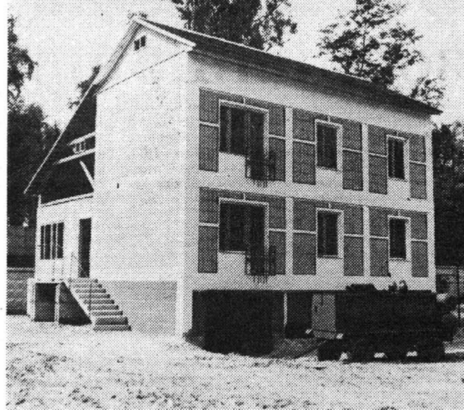

МІЙ ДІМ ЗА МІСТОМ...

Шість таких будинків уже виросли під Києвом на мальовничій околиці селища Біличі у лісі над озером. Їх споруджують за рахунок власних коштів та інвестицій три «кити» корпорації «Київміськбуд» — перше об'єднання панельного домобудування та аналогічні фірми № 3 і 4 (колишні ДБК №№ 1, 3, 4).

Котеджі зводяться в одно- і двоповерховому виконанні різних варіацій. Мають по 4—6 кімнат, 15-метрову вітальню, всі зручності міської квартири та ще сауну і гараж у підвальних приміщеннях.

Їх може замовити будь-яка організація чи приватна особа — один будинок на окремій ділянці, групу або й цілий масив.

І хай не лякає замовників те, що ці красиві й затишні садиби створюють велети панельного домобудування. А звідси, мовляв, і типові їх біди — промерзання стін, затікання стиків між панелями...

Малоповерхові котеджі повністю позбавлені цих недоліків, бо їх стіни зроблено не із залізобетону, а з керамзитобетону та утеплювачів. А це, як кажуть в Одесі, дві великі різниці. Зовнішнє ж опорядження може бути яким завгодно, в тому числі і «під цеглу».

Вартість одного такого котеджа від 16 до 60 мільйонів карбованців. Може, комусь така ціна і здається надмірною, але вона в межах вартості звичайного садового будинку чи міської квартири. І в усякому разі нижча за ціну багатьох «іномарок», що снують вулицями наших міст.

Підтвердженням цього має бути і те, що вже сьогодні кожен з трьох домобудівних комбінатів має по кілька десятків замовлень на такі будинки.

Шість котеджів у Біличах — це натурні зразки, своєрідне представницьке селище, призначення якого — всебічне обстеження і вивчення малоповерхової забудови і вибір оптимальних варіантів на майбутнє. Одночасно в котеджах буде «показано» кращі зразки опорядження, обладнання, сантехніки зарубіжних і вітчизняних фірм.

Отже, незабаром кожен зможе відвідати селище у Біличах, походити по кімнатах — будівництво котеджів завершується. А після проведення обстежень і експонування тут буде організовано сімейну базу відпочинку для будівельників.

Фото Анатолія ПІДДУБНОГО.

Наш найнайменший братик

ПРО ЧЕРВ'ЯКА, ЩО ПІДВИЩУЄ РОДЮЧІСТЬ ГРУНТІВ, ЯКОГО ПОТІМ МОЖНА З АПЕТИТОМ З'ЇСТИ...

Нашими помічниками стали найрізноманітніші домашні тварини. А от про того, хто зовсім недавно потрапив до їхньої компанії, поки що мало відомо. Цей найменший наш братик, що важить 0,7 грама, — каліфорнійський гібрид червоного черв'яка.

Світ дізнався про нього 1959 року, коли після тридцятирічної роботи його вивели американські вчені. Але надто багато він коштував і значив, щоб так просто його комусь подарувати. Згодом усе ж шлюзи для розповсюдження черв'яка по планеті було відкрито. Одержали його і країни Східної Європи, а останніми — країни колишнього Радянського Союзу.

Два роки тому з'явилося рішення Луганського облвиконкому про створення експериментального комплексу з вермікультивування гумусу («Верміус» латиною якраз і є черв'як). Це рішення виклопотав для себе обласний Екологічний молодіжний центр, який очолює депутат обласної Ради Олександр Болюбаш.

На Луганській птахофабриці Лутугинського району було побудовано ангар для розведення черв'яків, і через три місяці почалося їх промислове розведення.

Усе просто. Черв'яка запускають у купу гною, і він його, даруйте, охоче з'їдає. Або, скажемо так, пропускає через себе. При цьому розщеплює й нейтралізує шкідливі речовини і видає чистий гумус, кращий за природний. Бо не містить насіння бур'янів.

Біогумус можна вносити в грунт в кількості, у десять разів менший, аніж гній. Він поліпшує структуру, бактеріальний склад грунту, дозволяє обходитися без добрив. Вирощена з його допомогою продукція не містить небезпечних хімічних речовин. Вже через чотири роки регулярного внесення біогумусу повністю відновлюється найвиснаженіший грунт. Біогумус збільшує врожайність пшениці на 20 відсотків, кукурудзи — на 30, цукрового буряка — на 40, окремих овочів — на 35.

Екоцентр запланував до 1995 року повністю оновити грунти області, переробити відходи ферм, змінити зернову базу. До речі, про відходи. Деякі штами черв'яка нейтралізують відходи нафтопродуктів. І від стічних вод не відмовляються, і смітник можуть зробити квітучою оазою.

Хтозна, як на Заході, а у нас черв'яку — роздолля. За даними обласної санепідемстанції, наприклад, щороку біля кожної свиноферми виростають двадцятитонні купи гною. Все це дощі змивають на поля, у водойми, підземні водоносні грунти. В результаті до недопустимого рівня піднімається вміст шкідливих хімічних речовин у сільгосппродуктах та питній воді. Скупчення гною можуть стати і вогнищем інфекції.

Створення очисних споруд — справа дорога навіть для багатих. Виробництво ж черв'яка дешеве й особливих капітальних споруд не вимагає. «Працює» він без енергоносіїв, кашi не просить — йому гній подавай. А це вже — на здоров'ячко!

Не скаржаться на апетит черв'яків у господарствах Попаснянського, Перевальського, Антрацитівського, Міловського, Лутугинського та інших районів області. Та не всі плани екоцентру збулися. Час такий, що зведення навіть найдешевшої споруди — проблема.

За словами О. Болюбаша, вермікомплекс, на який виділено 2,5 мільйона карбованців, тепер тягне на цілий мільярд, і його довелося законсервувати недобудованим. Але діє комплекс меншої продуктивності. Він зроблений не з будматеріалів, а з ентузіазму працівників екоцентру, які завжди раді діловим партнерам...

А як самі американці — чи не розчарувалися за півстоліття у своєму крихітному помічнику? Зовсім ні. Близько 30 тисяч закордонних фірм зайняті вермікультивуванням. Американці використовують черв'яка так, як і ми його збираємося використовувати. А на кінцевому етапі черв'яків переробляють на борошно. Ним годують тварин (у такому кормі міститься 70 відсотків протеїну — більше, ніж у сої). Люди теж ласують борошном і навіть домішують до дитячого харчування.

Тож, може, й ми не відмовимося заморити черв'ячка?..

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганська область.

Фірма «Ятрань» реалізує друкарські машинки «Ятрань», складання, настроювання, єдина гарантія — 2 роки, а також портативні «ІВІЦА».

Тел. 546-63-27.

ФІРМА **МІКАБ** ЛТД

ФИРМА РЕАЛИЗУЕТ

АВТОМОБИЛИ:

- Москвич 21412 (белый);
- ВАЗ 21043 (сафари);
- ВАЗ 21063 (1989 г., белый и светло-бежевый, 70 тыс. км);
- задние мосты для ВАЗ;
- рамы лесопильные Р63;
- краситель ЖД ярко-зеленый, кубовый.

Тел.: (044) 553-99-63, 550-70-42.

Тел. факс (044) 553-07-31.

ПЕЖО - ДОСВІД ДОРІГ УСЬОГО СВІТУ!

Багаторазові переможці ралі «ПАРИЖ-ДАКАР» автомобілі «ПЕЖО» довели свою міцність, надійність та економічність, і свій престиж повсюди – від пісків Сахари до автострад Америки.

Автомобілі «ПЕЖО» від офіційного імпортера «ІЛТА Київ» – це гарантія та фірмовий сервіс.

Двигун – дизельний чи бензиновий, додаткове обладнання, колір – на Ваш вибір.

ПРОДАЖ: Київ-10, вул. Січневого повстання, 11-А тел. (044) 290-40-33, 290-42-48 Львів (0322) 72-26-34, 72-59-28 Донецьк (0622) 55-30-94, 99-85-06

СЕРВІС: Київ, Залізничне шосе, 25 тел. (044) 268-40-01

PEUGEOT ilta KIEV OFFICIAL IMPORTER

LAW OFFICES ALTHEIMER & GRAY

Юридична фірма «АЛТГАЙМЕР І ГРЕЙ» рада повідомити про відкриття нашого третього представництва в Східній Європі — в КИЄВІ, УКРАЇНА

і про те, що

ПАНІ ЯРОСЛАВА ЗЕЛИНСЬКА-ДЖОНСОН

приступила до роботи в нашій фірмі як партнер і директор Київського представництва і буде спеціалізуватись у галузі міжнародних трансакцій і приватизації

і що

ПАН ЮРІЙ САМОЙЛЕНКО

приступив до роботи в нашій фірмі як європейський радник.

Юристи фірми «Алтгаймер і Грей» займатимуться такими справами для своїх клієнтів:

заснуванням і функціонуванням спільних підприємств, приватизацією, викупом підприємств

розвитком нерухомого майна з архітектурною, інженерною і будівельною перспективою

промисловості, виробництва, агропромислового комплексу і телекомунікацій

банківськими справами, фінансами і страхуванням, ліцензіями і розповсюдженням товарів

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ

10 Саут Векер Драйв кімната 4100 Чікаго, Іллінойс, 60606

Тел: (312) 715-4000
Факс: (312) 715-4800

РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА

ул. Новогородцька, 50 00-950, Варшава

Тел. 48-22-298-357
Міжнародний тел: 48-39-12-1338
Факс: 48-2-628-3640

ЧЕСЬКА РЕСПУБЛІКА

Плотнерска, 8 110 00, Прага, 1

Прага

Тел.: 42-2-231-3939
Факс: 42-2-231-6533

УКРАЇНА

Контрактова площа, 4, кімната 304 254145, Київ

Міжнарод./міжміс. тел. 7-044-230-2534
міжнарод./міжміс. факс 7-044-230-2535
У Києві: 416-60-73.

Українська Федерація профспілкових організацій — профспілка працівників спільних підприємств

ЦЕ — захист ваших соціально-економічних інтересів;

- постійне забезпечення інструктивно-методичними матеріалами, постановами та декретами;
- практична допомога в розробці колективних договорів з урахуванням зарубіжного досвіду;
- соціальне страхування;
- лікування за новітньою методикою Су-Джок акупунктури; організація санаторно-курортного відпочинку працівників та їхніх дітей.

Наша адреса: 252034, м. Київ, вул. Рейтарська, 19;

телефони: 228-53-06 (факс) 228-34-06.

НАДЕЖНОСТЬ И КАЧЕСТВО

Рабочие станции i486DX2/66, Hauppauge™ 4860™
Сетевые комплексы на базе Novell NetWare™ v.4.0, 3.11
Многотерминальные системы на базе ОС SCO Open Desktop™ 2.0 (UNIX)
Системы автоматизированного проектирования, планшетные и рулонные плоттеры
Профессиональные издательские системы: сканеры HP ScanJet IIc, HP ScanJet IIp
принтеры формата А3, А4, мониторы 17" 19", русскоязычная версия Aldus PageMaker™ v.4.0

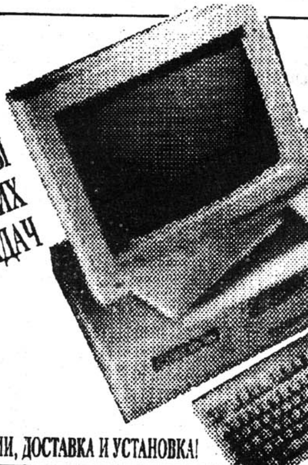

КОМПЬЮТЕРНЫЕ СИСТЕМЫ ДЛЯ ВАШИХ ЗАДАЧ

CW **WESCOM**

310046, Харьков, ул. Пожарского 2/10
Тел. (0572) 94-76-01, 94-15-42, 93-40-75
Факс (0572) 94-35-73, 94-16-58

ДВА ГОДА ПОЛНОЙ ГАРАНТИИ, ДОСТАВКА И УСТАНОВКА!

Вам потрібні валютні інвестиції? Фірма «Пентроуз Трейдінг» *реорганізує солідні підприємства будь-якої форми власності в підприємства з іноземними інвестиціями і пільговим податкообкладенням. При цьому 100 відсотків прибутку залишається у Вашому розпорядженні.* **Телефони представництва в Луганську: (0642) 52-42-51** *Факс — (0642)* **52-45-06**

Наші першодруки

Борислав СТЕПАНЮК

Із снопом пшеничним, з поглядом Дніпра

Звертання до України

В перебігу руїнної епохи,
Що обпалила долю і мою,
Не похитнувшись вірою нітрохи,
На пагорбі дніпровському стою.

Яка ти, земле-праземле, терпляча
(Хто, хто, скарби шукаючи не рив).
Зліталось, розліталось вороняччя
З Хорольських Ям,
із Бабиних Ярів.

Затамувавши пам'яттю всі муки,
З похиленим, ні, піднятим чолом,
Нескорених батьків сини й онуки
Їх ношу нелегку взяли на руки,
А всім полеглим —
Хай земля пером!

Який ти, роде-прароде, живучий,
Твій дім — Неопалима Купина!..
Нащадок запорожця, нині сущий,
Гуляйполя орати почина.

Весняне сонце глянуло промінно:
Пора, козаче! Ратаю, пора!
Яка ти невмируща, Україно,
З снопом пшеничним,
З поглядом Дніпра.

На захист імені

Борис є скороченою формою від Борислава...
Етимологічний словник, т. 1, 1982 р.

Ім'я, хоч як би, ким би не назвався,
Щаслив чи доля випала гірка,
Насупротив заказененого загса,
Живе своїм життям,
як суть людська.

Звідкіль взялось, чи варто нарікати
Що в святцях — Юрій,
В гетьманстві — Юрась?..
І все ж я не збираюсь захищати
Того, хто псевдонімом заховавсь.

Почую докір: слави забажалось,
Мовляв, попом інакше записалось, —
Все зна,
мов був на хрещенні самім.

Лукавець,
що хапкий до перемовень,
Чомусь не заглибляється у корінь,
А може, сам живе як псевдонім.

*Джамби**

(На 125-ліття Токтогула)

Скільки років сповнилось акину,
Стільки ж юрт зійшло
Із гір в долину...
Як живий, з комузом, на портреті
Б'ють йому чолом
Найперш поети!

Все було — співали, танцювали,
Вірші раз по раз декламували,
Зиркали геть-всі на Токтогула,
Мов чекали на його похвали.

Є в киргизів гра не як забава,
Для богатирів змагання-вправа,
Це джамби-атуу,** за якою —
І коштовний дар, і сама слава.

Ось він срібний злиток повисає:
Чи не жайвір із-під небокраю
На своїй струні, такій же срібній,
Впевнено й заманливо тримає.

Б'ють копитом звихрені тулпари,***
Стріли, просвистівши, не попали
В ціль — джамби висить, як і висіло,
Сріберно, вагомо, ще й зухвало.

В чім секрет, що ціль не піддалася,
Може, недосяжною здалася?
Із пером в руках і ви, поети,
Думайте, сідлаючи Пегаса.

Токтогул ожив, струни торкнувши,
Мов стрілу свою у ціль метнувши.
Знову загула земля — і стріли
З струнами в акорді задзвеніли!

Котрась із них таки попала,
І комусь до ніг джамби упало,
А джигіт, що став за переможця,
Підійшов, як син, до аксакала.

Токтогуле, горо сивоглава,
Я також синівське маю право
На твою сріблом відлиту пісню,
Ту, що переклав на українську.

Київ.

* срібло, злиток зі срібла
** гра-змагання у стрільбі з лука
*** казковий кінь

Факт

Місія християнина Густава Шеллера

«Більше трьох тисяч євреїв України здобули можливість безкоштовно репатріюватися в Ізраїль завдяки Міжнародному християнському фонду допомоги євреям «АВЕН-ЄЗЕР», — сказав під час свого візиту до Києва координатор цього фонду, відомий англійський громадський діяч Густав Шеллер.

З цією метою фонд «АВЕН-ЄЗЕР» орендував у Чорноморського морського пароплавства терміном на один рік комфортабельний теплохід «Дмитро Шостакович». Щотижнево він здійснює рейс за маршрутом Одеса — Хайфа.

У планах фонду — відкриття представництва в столиці України, співробітництво з Єврейською радою України, турбота про старецьких та одиноких.

Прес-служба Єврейської ради України.

На бричці — за «Тойотою». Ну, злочинці, постривайте!

Право

Так званий добробут нашої міліції, яка за законом не має права на комерційну діяльність і, як і більшість бюджетних організацій, заглядає до державної кишені, сьогодні очевидний. Варто зателефонувати на «02» і дочікуватися на місце події наряд чи опергрупу, або просто вийти на вулиці й подивитися на різношерстий міліцейський патруль, зодягнений у «хто що дістав...»

Що ж, яка держава, такі й стражі порядку. Сьогодні нашій міліції одних сорочок не вистачає 140 тисяч штук. А шинель «тягне» до мільйона карбованців. Тож можна уявити, скільки коштує вся екіпіровка. 237 мільйонів карбованців МВС мусить заплатити лише сумській фабриці, 47 мільйонів — Львівській фабриці «Спецодяг»... Разом з тим уже час переходити на нову форму, щоб люди не плутали українського міліціонера з російським чи узбецьким... МВС демонструє зразки нового форменного одягу при першій-ліпшій нагоді і запевняє нас, що він таки незабаром з'явиться.

Та одна справа - мати, скажімо, нову, модернізовану під західний чи американський стиль горизонтальну кобуру, а інша — що до неї класти: пістолета чи, даруйте, огірка... Не хочеться називати, щоб не тішити зайве злочинців, цифри забезпечення вартових порядку зброєю і набоями. Очевидно одне — МВС більше не може заглядати до рота Росії, яка запросила за пістолет до 50 тисяч російських рублів. Так само, як і немає підстав тривалий час сподіватися на обмілілі склади Міністерства оборони. Та й усілякі закордонні шедеври, на зразок ізраїльського автомата «Узі», нам не по кишені. Отже, вихід один — розробляти й виробляти зброю та набої в себе. Деякі проекти вже є. Правда, поки що мова про виготовлення набоїв. З пістолетами доведеться зачекати, хоча газові вже є свої. МВС, якщо вірити його працівникам, видало інструкцію, за якою газовими пістолетами має бути озброєний особовий склад. Правда, поки що не стільки самих браунінгів й револьверів, скільки розмов про те, чи потрібні вони міліції.

Не знаю, як для кого, а для мене шокуючими пролунали на засіданні Координаційного комітету з питань боротьби зі злочинністю, де був присутній Президент України Л.Кравчук, звіти деяких начальників УВС областей про те, що вони, виходячи з економічної скрути, пересаджують дільничних інспекторів на... брички. Уявіть собі лейтенанта із жезлом біля брички і злочинців, що мчать на «Тойоті»...

На черговому брифінгу в МВС два генерал-майори — заступник міністра Олександр Терещук та начальник Головного управління тилового і матеріально-технічного забезпечення Анатолій Шнуренко з цього приводу висловилися стримано. Їх зрозуміти можна, бо що тут скажеш, хоч заперечуватимеш проти цієї невтішно- саркастичної тенденції, якщо на сьогодні органи внутрішніх справ забезпечені автотранспортом лише на 66 відсотків. Та що автомобілі, коли пального — хіба що пальця вмочити. МВС попросило в уряду додатково 40 тисяч тонн бензину, та був би він у нього...

Не кращі справи із забезпеченням спецтехнікою. Багато оперативних працівників вважають, що вона краща у розвідок й охорони так званих комерційних структур, які ведуть своє контрспостереження. Генерали МВС втішили хіба тим, що документ за підписом генерала Корнійчука про дозвіл комерційним структурам закуповувати таку спецтехніку для МВС справді був, але комерційники ним скористатися не встигли...

Хоч якось втішає і те, що на згадуваному брифінгу генерали, керівники підрозділів матеріально-технічного забезпечення не були у розпачі. Так, українська міліція виглядає не краще від колег з високоцивілізованих країн, та на фоні багатьох наших державних органів, котрі насилу перебиваються з хліба на воду, вона ще ого-го! Бо де ще знайти державних службовців низової ланки, щомісячна платня яких становила б у середньому до 100 тисяч карбованців (приблизно стільки отримують рядові міліціонери, і вдвічі, а то й більше — вищі керівники).

Та й не треба забувати, що органи МВС завжди вміли користуватися своїм становищем у суспільстві. Для забезпечення всім необхідним у цьому році МВС уклало 433 договори на суму понад 10 мільярдів карбованців та близько 5 мільярдів російських рублів і здійснює будівництво 33 житлових будинків, береться за зведення 6 поліклінік, санаторних комплексів в Алупці і Трускавці, домоглося фінансування 28 наукових тем з метою створення нових приладів, спецзасобів. Лише в першому півріччі воно з різних джерел отримало 1097 одиниць автотранспорту, налагодило виробництво спецавтомобілів для перевезення взятих під варту, домагається переоснащення патрульно- постових машин на базі автомобіля «ЛУАЗ» ("Волинянка"). Правда, самі міліціонери встигли охрестити їх «БМВ» — бойова машина Волині... Але не зважаючи на незвичний вигляд, це, як по мені, все ж таки краще бричок... Якщо, звичайно, на останніх не встановлюватимуть кулеметів.

Анатолій БЕНЬ.

Мова

Не знають чи не хочуть?

Вперто не бажають переходити на державну мову не тільки деякі кухарки, а й немало депутатів Верховної Ради України.

Державна програма розвитку української мови не виконується, Закон України про мови порушується, практика нехтування української мови державними та громадськими структурами триває — такі невтішні висновки зробило центральне правління Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка. У своїй розгорненій заяві «Відродженню української мови — державну увагу!» воно вказує на основні чинники, які не дають змоги українській мові зайняти належне їй місце в нашій державі.

Так, досі українська мова не стала робочою в органах державного управління. Хоч як це дивно, і сьогодні серед кваліфікаційних вимог до службових осіб немає положення про те, що ці особи обов'язково повинні володіти державною мовою. Вкрай недбало і повільно розробляють українською мовою нормативні документи — стандарти, технічні умови, норми, правила, інструкції та методичні вказівки, необхідні для виготовлення технічної і проектної документації. Мляво відроджується українська мова і в сфері обслуговування, мало того — нерідко працівники цієї сфери демонстративно зневажають Закон про мови.

Є претензії у просвітян і до сучасного шкільництва. Мережу навчально-виховних установ не приведено у відповідність з національним складом і потребами населення. Отож, громадяни України не можуть реалізувати одне з основних конституційних прав: навчати дітей рідною мовою. У вузах, навіть у тих, де вчені ради ухвалили рішення про перехід на викладання українською мовою, цю вимогу не виконують, не стимулюється належно зусилля викладачів і науковців, які готують до друку україномовні підручники. Не видно цілеспрямованої відповідальної політики Української держави в галузі видавничої справи, де тим часом цілковито домінує російськомовна продукція.

«Окремо звертаємо увагу на те, — йдеться у заяві «Просвіти», — що культура українського мовлення на телебаченні й радіо вкрай низька, деякі диктори просто не володіють мелодикою української мови і не мають доброї дикції. Це створює загальносуспільну мовну атмосферу, яка ображає національну гідність українського народу». Водночас просвітяни вимагають провести під контролем відповідальної державної комісії, з участю представників зацікавлених організацій, атестацію працівників телебачення та радіо й оголосити Всеукраїнський конкурс дикторів для Українського телебачення і радіо.

Одне слово «Просвіта» глибоко стурбована незадовільним станом справ у сфері відродження української мови. Відповідальність за таке становище, вважає вона, лягає передусім на органи державної влади. Адже Кабінет міністрів не враховує пропозицій цієї масової громадської організації щодо встановлення відповідальності за порушення Закону України «Про мови». Та й частина народних депутатів, зокрема у Верховній Раді, не послуговується українською мовою у своїх публічних виступах, що «Просвіта» розцінює як зневаження до нашого народу.

Р.В.

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Газета виходить з 1 січня 1991 року

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 846.430.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311135.

1, 4, 5 та 8 — сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».